
Verslag

Datum: 18 mei 2009

Betreft: Kracht van Inzet

Verslaggever:
Sarah D'haeninck
T 050 40 35 69
F 050 40 31 07

Plaats: KATHO Torhout
Uur:

Sarah.dhaeninck@west-vlaanderen.be

Vooraf

Voor de uitwisseling gaf Brenda Vandeursen (Vormingsfonds uitzendsector) en overzicht van mogelijkheden en knelpunten van de uitzendsector (zie powerpoint). Daarna kregen de deelnemers de kans om hun verzuchtingen mee te geven aan mevrouw Vandeursen en vooral ook om voorstellen te doen, vragen te stellen en ervaringen uit te wisselen.

Uitwisselingstafel 1

Werking van de uitzendkantoren

Er zijn te weinig consultants in de interimkantoren voor veel werkzoekenden. Helaas kan de sector daar weinig aan doen. Bureau's als Manpower, Addecco,... zijn internationale bedrijven die bepalen hoeveel personeel wordt aangeworven.

In interimkantoren maken ze in de opmaak van de papieren geen verschil tussen dag-, uur-, en weekcontracten. Toch moet dit in het belang van de uitzendkracht goed worden aangegeven. De mensen krijgen geen detail van uren en kunnen daardoor hun dossiers niet goed opstellen/ in orde brengen, waardoor zij in de problemen komen met de RVA. Dit is echt een zwak punt. De consultants van hun kant weten soms niet goed wat ze moeten invullen, wat de RVA nodig heeft.

In interimkantoren worden vooral weekcontracten aangeboden. Voor bepaalde doelgroepen is dat niet evident, bijvoorbeeld voor mensen die uit de psychiatrie komen. Die mensen hebben toelating nodig van de adviseur / arbeidsgeneesheer om te mogen werken. Dit duurt helaas even en tegen die tijd is de interimjob alweer voorbij.

Nu is er wel een nieuwe procedure bij de VDAB (PPS) waar je kan aanmelden. De mensen worden hierdoor goed ondersteund.

Samenwerking

Er is nood aan meer samenwerking tussen uitzendkantoren en OCMW, VDAB, RVA,... Een groot probleem is dat uitzendkantoren vooral moeten renderen, geld genereren. Dat maakt de samenwerking met sociale instellingen soms moeilijk. We merken hier wel verbetering in de laatste jaren.

Er is geen gestructureerd overleg tussen OCMW's en uitzendbureau's. Er is wel (in bepaalde regio's) overleg tussen uitzendbureau's en lokale werkwinkels. Dat is belangrijk want je moet de consultants met elkaar in contact brengen.

Papierwinkel

Uitzendarbeid is toch vooral voor sterke mensen. Je moet sterk zijn en geschoold, met een sterke CV. De papierwinkel alleen al is niet te onderschatten. Voor arbeiders is het niet evident om papieren te klasseren, in orde te brengen. Zij zijn dat niet gewend.

De keuze blijft bij het bedrijf

Nadelen: mensen zijn soms meer dan een jaar interim in 1 bedrijf. Helaas is het aan het bedrijf om die keuze te maken. Uitzendkantoren beslissen dat niet.

Werkloosheidsval

Wanneer mensen een job, een contract van 3 uren krijgen, is dat vaak helemaal niet rendabel. Het kost de mensen meer aan vervoer en kinderopvang dan wat ze zouden verdienen. Toch kan je niet zomaar elk werk weigeren.

Sociale hulpverlening

Er is nood aan hulpverlening in uitzendkantoren. Er is Instant A, het bureau waarbij wel hulpverlening voorzien is, maar daarvan zijn er maar 3 bureau's in Vlaanderen. Bepaalde mensen hebben sociale ondersteuning nodig. De mensen moeten goed onthaald, begeleid en geïnformeerd worden. Er is nood aan een 'sociale bediende' met inlevingsvermogen in de leefwereld van kansarmen.

Conclusies:

1. Nood aan meer samenwerking tussen uitzendkantoren, OCMW, VDAB
2. Nood aan administratieve vereenvoudiging en hulp bij papieren
3. Nood aan sociale hulpverlening in uitzendkantoren

Uitwisselingstafel 2

Werking van de uitzendkantoren

Een nadeel van uitzendkantoren is dat de werkzoekenden zich telkens moeten verkopen. Voor mensen in armoede, die vaak een negatief zelfbeeld hebben, is dat niet evident.

Bij uitzendbureau's is er voor analfabeten en anderstaligen een groot probleem. Het is niet voldoende om je CV mee te brengen en jezelf voor te stellen. Wanneer je er toekomt, moet je nog een sollicitatieformulier invullen. Sommige mensen kennen de taal niet goed en anderen hebben moeite met schrijven. Bovendien zijn er al veel kantoren waarbij je moet inschrijven via de website, maar niet iedereen heeft een computer of kan goed met een computer werken.

Papierwinkel

De verschillende wetgevingen zijn heel complex. De nodige administratie is niet gemakkelijk. Mensen hebben tijdelijke contractjes waardoor ze werken afwisselen met doppen. Daardoor krijgen ze enorm veel papieren en om deze allemaal correct in te vullen en aan de juiste instantie te bezorgen, hebben zij hulp nodig of eenvoudigere papieren.

Laaggeschoolden geraken niet wijs uit de wetgeving en de papieren. Dat moet eenvoudiger en transparanter worden.

Mensen die recht hebben op een leefloon en dan toch in periodes werken, krijgen achteraf een (onverwachte) verrekening. Wanneer je dan te veel geld verdient, moet je een deel teruggeven. Die verrekening komt pas later. Vaak op een moment waarop die persoon weinig geld heeft. Dat extraatje dat hij eerder ontvangen heeft, is al uitgegeven en zo ontstaan er financiële problemen.

Informatie

Interimkantoren moeten zorgen dat de informatie die ze verstrekken correct is. Het is belangrijk dat zij de vacatures juist invoeren in de vacaturedatabank van de VDAB en dat zij correcte informatie aan de ramen hangen. Het komt voor dat zij dezelfde vacatures in andere verwoording meerdere malen in de databank invoeren of dat zij niet bestaande vacatures aan de ramen hangen om meer klanten over de vloer te krijgen.

Interimkantoren moeten ook meer de uitzendkrachten spontaan informeren over hun rechten. Zo gebeurt het dat veel uitzendkrachten hun feestdagen niet uitbetaald krijgen. De uitzendkrachten moeten erom vragen en een bewijs leveren dat je nergens anders gewerkt hebt, maar velen weten dat niet.

Het is belangrijk dat uitzendkantoren op de hoogte zijn van wie de verantwoordelijke voor armoedebestrijding, de trajectbegeleider is in hun regio. Bovendien zou het wenselijk zijn dat de uitzendconsulenten vorming krijgen over de wetgeving van de RVA, het leefloon en omgaan met

mensen in armoede. Deze vorming zou regelmatig moeten plaatsvinden want er is nogal wat verloop van personeel bij interimkantoren.

Wetgeving

Van de RVA mag je twee maal werk weigeren, daarna krijg je geen werkloosheidsuitkeringen meer en moet je naar het OCMW. Een grote groep mensen in armoede heeft geen eigen vervoer en wanneer het openbaar vervoer niet afgesteld is met de werkuren of de werklocatie, kunnen zij er niet geraken. De RVA aanziet dat als een weigering, waardoor zij hun rechten verliezen. Bovendien is het ook zo dat een aantal mensen de brieven die ze toegestuurd krijgen niet kunnen lezen en ze dan maar weggooien.

Conclusies:

1. Er is contact nodig tussen armoedebestrijders en uitzendconsulenten.
2. Er is nood aan vorming voor uitzendconsulenten. Deze vorming moet regelmatig herhaald worden, want er is veel verloop van personeel.
3. De uitzendkantoren moeten correcte informatie verstrekken.